

જ્ઞાની પુષ્પમાં ગુણલાં, જોવાથીજ

જ્ઞાની-પુરુષનાં ગુણલાં, જોવાથી જ ખેંચાય,
ગુણ-મનન-નિદિધ્યાસને તે રૂપ આપણું થાય. -જ્ઞાની...

કષાયની ગેરહાજરી, દેહે ન માલિકી ભાવ,
નિખાલસતા જોઈને ન, વિસ્મૃત જગત -સ્વભાવ..

‘ક્રોધ’ ના કારણ નૈમિત્તે, આવે નહી જ્યાં ક્રોધ,
સહજ ક્ષમાશીલ પ્રકૃતિ જ, ભગવદ્ રૂપે બોધ. -જ્ઞાની...

‘માન’ નિમિત્ત જ અપમાને, જાણે ઊદય કર્મ,
પરમ વિનય ચૂકે નહીં, ‘યોગે’ સ્વ-ધર્મ જ મર્મ.

શુદ્ધ-ઉપયોગે જાગૃતા, અહમે નીર્જીવીયા,
આ ઘર શુદ્ધાત્માનું, જોઈ, દૂર નાશે ‘માયા’. -જ્ઞાની...

‘લોભ’ નહીં પુદ્ગલ તણો, અંદર નથી પરિગ્રહ,
પરસત્તે નિરાગ્રહી, કેવળ મોક્ષાગ્રહ.

ગમ્મે તેવાં ‘દોષ’ને સહજ મળે માફી,
કરુણા વરસે નૈન-અમી, પરમાત્મા સાક્ષી. -જ્ઞાની...

સાચાં દિલ પ્રાયશ્ચિત્તે, મળ કચરાં ધોવાય,
જ્ઞાનીનાં સિદ્ધિ બળે, સાફ સૂફી મહીં થાય.

સ્લીપ થવાનાં સંયોગે, યાદ કરો દાદા,
તુર્ત જ હાજર થઈ જશે, બ્રહ્માંડે ધૂમતાં. -જ્ઞાની...

જેનો કેવળ મોક્ષ-ધ્યેય, તેને મહીં દેખાય,
આ સંસારથી છૂટવું છે, તેને સદાય સ્હાય.

